

Folkekirken på St. Hanshaugen

NYHETSBRV
HØSTEN 2023
www.kirken.no/sthans/

ST. HANSHAUGEN SOKN, GAMLE AKER & LOVISENBERG KIRKER

MENIGHETSRADET – ET TILBAKEBLIKK

Det stunder mot kirkevalg, det betyr at denne menighetsrådsperioden går mot slutten. Da passer det seg å gjøre et tilbakeblikk, både for å gjøre opp status for hva som er gjort denne perioden, men også for å peke på hva som kan gjøres – for mulighetene i et menighetsråd er mange!

To måneder ut i perioden, den 1. januar 2020 ble vi eget sokn, utskilt fra det gamle Sentrum og St. Hanshaugen sokn. Menighetsrådets første leder var Roger Jensen, men da han ble tilsatt som sokneprest høsten 2020, rykket nesteleder Kirsten Nilsen opp som leder, og Sonja Weiss ble valgt til nestleder.

Nesten to år med pandemi har vanskeliggjort en del arbeid, men til tross for det har det skjedd mye bra, dette kan du lese om i årsmeldingene og i sakspapirer fra menighetsrådsmøtene som ligger på hjemmesiden. Likevel er det noen saker som må nevnes her:

INNHOLDSFORTEGNELSE

I dette nyhetsbrevet forteller vi om:

- Menighetsrådet – et tilbakeblikk
- Gamle Aker kirke – et fysisk savn...
- Nå takker han av! – Intervju med organist Ulf Nilsen
- Glimt fra livet i soknet
- Da Gamle Aker kirke skulle rives
- Nå takker hun av! – Intervju med menighetspresten vår, Ingrid Elise Wergeland
- Kandidater til menighetsrådsvalget

Musikantene på St. Hanshaugen!

Noe av det første vi måtte gjøre, var å utarbeide en strategiplan for det nye soknet. Hvem og hva ville vi være? Overskriften ble «Folkekirken på St. Hanshaugen». Prioriterte fokus skulle være 1. Helligstedet, 2. Trosopplæring, 3. Diakoni 4. Kontakt og informasjon. Konkret har dette resultert i *Gamle Aker-søndag*, *Lovisenbergsøndag* (nå *Bollesøndag*), *Forum for tro & tanke*, bibeltimer, etablering av kor i Gamle Aker (*Gamle Aker kantori*) og arbeid med barn og unge i Lovisenberg, delvis finansiert av Diakonissehuset. Åpen kirke i Gamle Aker har vært videreført. Strategiplanen ble vedtatt i mars 2021. Du finner en kortversjon i kirkene mens planen i sin helhet ligger på hjemmesiden.

Menighetsrådet har på augustmøtet i år vedtatt logoer for soknet, både for Gamle Aker og Lovisenberg kirker, alt under overskriften «Folkekirken på St. Hanshaugen».

En sak som det forrige menighetsrådet hadde utredet, nemlig salg av det gamle menighetshuset i Geitmyrsveien 7D, ble videreført og gjennomført. Vi fikk 86 millioner for bygget, og pengene er dels plassert i langsiktige fond med tanke på avkastning, og blir dels brukt til bl. a. en gjennomgripende renovering av Gamle Aker kirke i samarbeid med kirkevergen.

Det er også igangsatt planer for nybygg/oppgradering av kirkesenteret i Akersbakken, en sak som blir videreført av det nye rådet som trer i kraft i november. Også menighetens kontorer i Akersbakken 30 har gjennomgått en høyst nødvendig renovering både utvendig og innvendig. En arv ble brukt til å renovere menighetshuset i Lovisenberg-gaten.

Den siste tiden har blitt brukt til å få på plass detaljer i forbindelse med renoveringen i Gamle Aker kirke, som lys, lyd og restaurering av de gamle stolene som stod i koret. Arbeidet her er forsin-

ket bl.a. på grunn av uavklarte spørsmål i forhold til graver på utsiden av kirken. Men vi regner med at den kan tas i bruk til påske 2024.

En del detaljer gjenstår også før menighetshuset på Lovisenberg er helt ferdig.

Det er også endringer i staben. Ingrid Elise Wergeland og Ulf Nilsen ble takket av søndag den 20. august, Ingrid Elise for å bli pensjonist og Ulf for å fortsette i Nordstrand menighet på fast basis. Vi arbeider med utlysning av kantorstilling, og er i prosess med å tilsette en kapellan i full stilling fra 1. januar.

Så nå gjenstår nesten bare å gjennomføre kirkevalget. Vi håper på god oppslutning, og oppfordrer så mange som mulig til å forhåndsstemme digitalt, du finner det du trenger av informasjon på vår egen hjemmeside kirken.no/sthans, eller kirkevalg.no.

*Av Kirsten T. Nilsen
Leder av menighetsrådet*

GAMLE AKER KIRKE – ET FYSISK SAVN...

Var det én ting Korona-pandemien gjorde med oss, så tror jeg det var en ny erkjennelse av eller påminnelse om at vi er kropp. Ikke bare hode, men også kropp. Isolasjon og avstengelse, det å ikke kunne møtes, være sammen. Antallsbegrensninger og snart oppdeling i kohorter. – Og om noen tror pandemien er over, så er den jo ikke det, stadige nye mutasjoner skjer. Heldigvis rammes samfunnet i dag i liten grad takket være moderne medisin, få blir syke, de fleste av oss lever som normalt, som før pandemien.

Vi er ikke bare hode, vi er også kropp. Oslos eldst bygning, Gamle Aker kirke, det bygg som bærer i seg de lengste linjer av historie og arv i vår by, har nå vært stengt siden januar. Det er fint å kunne se bilder av det fantastiske kirkerommet,

tenke på hva vi har opplevd og erfart i rommet, og for oss ansatte i soknet kunne planlegge for hva som skal komme. Men det gjør også vondt, for jeg er mer enn hode, jeg savner *helligstedet* Gamle Aker kirke, og det er et fysisk, kroppslig savn. – Å komme inn, føle hvordan de massive murene favner meg og lukker kroppen min inne, hvordan blikket og foten mitt dras mot alteret der fremme, hvordan glassmaleriet av Måseid, den vennlige og oppstande Kristus, der fremme i apsis, både gir farge i høykor og tar imot meg. Og hvordan lyset fra vinduene på kirkens sydside kan slå inn i rommet som lyskastere som treffer gulv eller vegger. – Jeg savner rommet, helligstedet, et fysisk savn.

Like mye savner jeg gudstjenesten

i rommet. Det å fysisk komme sammen nettopp i Gamle Aker. Det er ikke det samme å se bilder på skjerm, fellesskapsdimensjonen og -opplevelsen er fraværende selv om jeg kan se mange mennesker på skjermen. For jeg er ikke der. – Jeg synger ikke sammen med de andre tilstedeværende, jeg blar ikke i salmeboken når orgelet spiller opp, jeg reiser meg ikke og er med på trosbekjennelsen, jeg lytter ikke like oppmerksomt til skjerm som når jeg er tilstede i kirkens skip, og nattverden – brød og vin som jeg får motta i hånden og kjenne i munn og kropp.

På nett og skjerm kan vi miste kroppens egen erfaring av å være til stede i rommet og dermed kroppens erfaring av å være til, her og nå. Dermed kan vi også miste vår egen erfaring av å være kropp og av verden slik kroppen sanser den. Hvis vi bare kjenner verden gjennom de meningene vi har om den, blir den verden vi lever i, veldig liten. Med kroppen får vi en helt annen erfaring av hva det vil si å være i verden, og i kirkerommet.

Alle rom vil noe med oss, enten det er et klasserom, et butikkrom, et sykerom eller en stue, eller et kjøkken. Straks vi

kommer inn, skjønner vi at dette rommet vil noe med oss. Vi skal lære, handle, bli pleiet eller slappe av og være oss selv, kanskje lage noe. Også kirkerommet vil noe med oss. Når vi trer inn, vil det åpne en dør til et rom som overskrider det livsrommet vi lever i til daglig. Det vil være et rom der vi kan hvile, fortvile, håpe og få nytt livsmot. For noen eller mange er rommets egen tale viktigere enn det som blir talt i kirken. Derfor er «Åpen kirke» en satsning i soknet. – For, for å høre rommets tale nettopp til oss, så må vi være fysisk til stede.

Et fysisk savn – og en fysisk lengsel. Heldigvis har vi også Lovisenberg kirke. – Men det gjør ikke savnet etter Gamle Aker mindre. Gjenåpningen er nå forskjøvet fra jul til påske neste år. Jeg gleder meg – og jeg er ikke den eneste!

Av Roger Jensen
Sokneprest St. Hanshaugen

SAMTALEGRUPPE

Hvem var evangelisten Markus? Hvordan skildres Jesus i Markusevangeliet? Hva skiller Markusevangeliet fra de tre andre evangeliene? – I løpet av høsten vil vi følge sporene etter evangelisten Markus.

Vi inviterer til samtale om disse tema. Det er ingen påmelding. Samtalene vil bli ledet av vår prest Morthen Sørli og finner sted i Gamle Aker kirkesenter følgende mandager, kl. 19:00-20:30: 4. september, 9. oktober, 6. november og 4. desember.

Alle er velkomne!

Folkekirken på St. Hanshaugen
GAMLE AKER & LOVISENBERG KIRKER

GAMLE AKER-SØNDAG

GAMLE AKER-SØNDAG I LOVISENBERG KIRKE

HØYMESSE KL 11.00 – STOR KIRKEKAFFE MED PÅFØLGENDE FOREDRAG&SAMTALE

- Søndag 24. september:** «Cathinka Guldberg – diakonissen som innførte moderne sykepleie i Norge.» Med Berit Hovland og førsteam. Gry Espedal
  - Søndag 29. oktober:** «Eugene Hansen, sokneprest på St. Hanshaugen – i front for arbeiderne og de gamle.» Med prof. Hallgeir Elstad
  - Søndag 26. november:** «Fra St. Hanshaugen til Berg og Torsken. Ingrid Bjerkås, Norges første kvinnelige prest.» Med prof. Aud V. Tønnessen
- (Lovisenberg kirke og menighetshus, i Lovisenberggata – gratis deltakelse!)

Folkekirken på St. Hanshaugen
GAMLE AKER & LOVISENBERG KIRKER

FORUM FOR TRO&TANKE

«Forum for tro&tanke» – for deg som søker kunnskap om kirke og kristendom, et åpent og undrende fellesskap.

Enkel servering kl. 19.00, så kveldens tema med foredrag av ledende fagfolk fra våre teologiske institusjoner. Åpen samtale ledet av sokneprest Roger Jensen (slutt ca 21.00).

Torsdag 21. september: Maria, Jesu mor – betydning og rolle...?

Sokneprest dr. Roger Jensen:

Torsdag 19. oktober: Det skjønne – en vei til Gud...? Prof. em. dr. Svein Aage Christoffersen

Torsdag 16. november: Hvorfor ble Gud menneske...?

Førsteam. Ph.D. Birgitte Lerheim

Torsdag 7. desember: Jomfru Maria – hvordan tenke om «jomfru»...? Prof. Ph.D. Anders Runesson

Gratis deltakelse! Akersbakken 30, v/ Gamle Aker kirke
Påmelding mht servering: post.sthans.oslo@kirken.no
www.kirken.no/sthans

SUPER-TIRSDAG

Familie-sang for 1-3 år

Hobby-aktivitet for 4 år+

Middag for alle

ANNENHVER TIRSDAG I LOVISENBERG MENIGHETSHUS

Åpent fra 16:00 - Middag 16:30
Sang og aktivitet 17:00

29. august
12. og 26. september
10. og 24. oktober
7. og 21. november
5. desember

Lovisenberggata 4

Supertirsdag er St. Hanshaugen sokn sitt arbeid for familier, barn og voksne i og rundt Lovisenberg.

Les mer www.kirken.no/sthans/supertirsdag

Folkekirken på St. Hanshaugen
GAMLE AKER & LOVISENBERG KIRKER

KLUBB10+ ETTER SKOLETID FOR 5.-7. TRINN

GRATIS!

Onsdager kl. 14-17 Lovisenberggata 4

**BRETTSPILL
VIDEOSPILL
LEKSEHJELP
MATLAGING
HOBBYAKTIVITETER
WORKSHOPS
MINIKURS**

Les mer her

Folkekirken på St. Hanshaugen
GAMLE AKER & LOVISENBERG KIRKER

NÅ TAKKER HAN AV! – INTERVJU MED ORGANIST ULF NILSEN

Søndag 20. august var siste arbeidsdag for Ulf Nilsen i vår menighet. Det siste halvåret har han hatt permisjon for å vikariere i Nordstrand menighet. Nå har dette vikariatet gått over til å bli en fast ansettelse. Men den 20. august var han innom oss slik at vi fikk tatt et endelig farvel med ham og få takket ham for all den herlige musikken han har gitt oss i alle årene siden han begynte i Lovisenberg i 1996, dels knyttet til eldreinstusjonene på området og dels som organist. Den gangen var han 32 år.

Undertegnede hadde et intervju med Ulf høsten 2017. Der fortalte jeg at jeg en vinterdag noen år tidligere hadde møtt Ulf på gaten i Lovisenberg-strøket. – Hei Ulf, sa jeg. – Hei Anders, sa han. Vi stod og pratet litt om en del praktiske ting i menigheten vår og var vel enig om det meste. Så skiltes vi: jeg skulle hjem, og han skulle videre. – Ha det, sa jeg. – Vi sees, sa han. **Sees??** Mannen som ikke

kunne se og aldri hadde sett noe i det hele tatt? Han hadde knapt fornemmet lys. Men Lyset hadde han sett!

En annen gang, dvs. mange ganger, har vi sittet nede i benkeradene i kirken og gledet oss over det vakre spillet oppe fra orgelgalleriet. Ja, det er jo Ulf. Men så var det et instrument til, i tillegg til orgelet. Hvem kunne *det* være? Og så var det *bare* Ulf fortsatt. Men nå spilte han på to instrumenter samtidig. Hvordan gikk det an?

Da Ulf hadde sin offisielle debutkonsert i Oslo Domkirke den 7. juni 2000, brukte han alle tre orglene: mini-orgelet, det lille fremme i koret og det store, nye på galleriet. På veien mellom disse orglene fikk jeg en assosiasjon som jeg håpet han ikke syntes var formastelig: jeg tenkte på racerbilene på en rallycrossbane. For å komme til og fra, kan ikke slike biler kjøre selv. De må følges, de kommer dit ved andres hjelp. Men du verden, hva de presterer når de først er ute på banen og slipper sine egne krefter løs. Det samme gjaldt Ulf. Fordi han ikke var like lommekjent i Domkirken som i sin «egen» Lovisenberg kirke, fikk han hjelp til å komme fra orgelkrakk til orgelkrakk. Men du verden, hva han da presterte og siden har prestert!

Også når redaktøren nå møter ham påny, har han en som hjelper seg litt fra sted til sted: det er den trofaste hunden Alvin med de kloke øynene. Under intervjuet setter Ulf seg på orgelkrakken og spiller noen liflige toner. Hunden følger nøye med:

Ulf er altså blind, helt blind, og har vært det helt fra fødselen av. Han gjør ikke noe nummer av det: – Sånn har jeg hatt det alltid, så jeg vet ikke om noe annet. Selvsagt litt upraktisk en gang i blant. Og kanskje hadde jeg reist litt mer

og sett litt mer i andre land og på andre steder hvis jeg hadde vært seende.

Som organist i en menighet med flere kirker (Lovisenberg, Gamle Aker og tidligere også Trefoldighetskirken) var han takknemlig for det gode kollegiale fellesskapet med de andre organistene i menigheten.

Men apropos, sier han, apropos Lovisenberg kirke, så har det vært noe helt spesielt.

Vi hadde det veldig fint her oppe på Lovisenberg. Kjente jo mange mennesker og opplevde et tett samhold, også med diakonissene. Nå er det jo ikke så mange igjen av dem. Jeg har alltid likt meg godt i strøket og har alltid satt stor pris på de tilbakemeldinger og den ros jeg har fått. Har virkelig følt meg verdsatt! Redaktøren spør om det er noen personer han spesielt vil nevne i denne sammenheng. – Nei, alle har jo vært veldig greie. – Men skulle jeg nevne én spesielt så må det være Guri Glad. Hun har i alle de årene jeg har vært her, vært en god støtte for meg, en god inspirator.

Redaktøren spør hvordan han forholder seg til applaus under en gudstjeneste. – På slutten av en gudstjeneste må vel det være greit, når postludiet er slutt. – Det blir jo ofte en liten konsert i seg selv, det, sier redaktøren.

Ulf fattet tidlig interesse for musikk. Han prøvde seg først på onkelens koffer-

torgel. Så kom han i kontakt med diakonisse Maren Elvegård som var knyttet til Blindedeforbundet som barnekonsulent. Søster Maren ble et begrep. Hun skaffet pianolærer til gutten.

Ulf gikk på Majorstuen skole de første seks skoleårene. Som 8 åring fikk han en lærer på Huseby skole, Gunleik Bergrud, som selv var svaksynt. Som 9-åring begynte han også å lære fiolinspill. Her gikk han på Huseby utdanningscenter for synshemmede og deretter på Eikeli, musikkteoretisk linje. Kontakten med Gunleik Bergrud beholdt han helt frem til han begynte på Musikkhøyskolen hvor han ble uteksaminert i 1987. Han har også gått på Sweelinck konservatoriet i Amsterdam. Det var i 15 års alderen at han første gang tenkte at han skulle bli organist og at det kunne bli hans levebrød. Han ble helt betatt av dette instrumentet på den tiden.

Det er altså tangentspill som er hans område. Mer og mer ble han opptatt av å gi konserter, alt fra fremførelser i Gamle Logen til diverse andre kirker pluss at han har gitt konserter flere andre steder, også. Og det er klassisk klavermusikk som gjelder: favoritten er nok Beethoven, men også Brahms. Har fått opplæring av Einar Steen-Nøkleberg (som bodde i Vallegaten inntil nylig – red. anm.). Han har spilt sammen med mange andre musikere, bl. a. Frøydis Grorud. I 2015 gav de to ut albumet «Psalmfulness»

Ulf har alltid likt å improvisere, han er i det hele tatt en mester her! Men han har også komponert egne verker. Det mest kjente er nok musikken til Olav H. Hauges dikt «Det er den draumen». Dette verket er flere ganger blitt fremført i NRK.

Ulf er gift med Stephanie Dietrich som er professor på Diakonhjemmets Høyskole for teologi, diakoni og ledelsesfag. De har to barn i tyveårene og bor på Bjørndal. Redaktøren lar være å spørre hvordan

man finner seg en ektefelle uten å ha sett vedkommende. Men han skjønner at jeg har stilt meg selv dette spørsmålet. - Det var helt greit, det, sier han.

Ulf har av naturlige grunner hatt mange opphold på Beitostølen helsesportsenter hvor han ble godt kjent med Erling Stordahl. I 2016 ble han tildelt Erling Stordahls ærespris under ridderrennet. I sin omtale av Ulf Nilsen sa juryen:

Det var en overrasket og dypt takknemlig Ulf Nilsen som mottok Erling Stordahls Ærespris på Beitostølen. Gi mannen et stykke natur, og jorden vibrerer i toner, heter det i ett av forslagene. Ulf Nilsen (52) er blind, men regnes som en av landets beste organister. Han kan også se tilbake på åtte Ridderrenn, med sin far som ledsager.

.....

Han er utdannet ved Norges Musikkhøgskole og har et halvt års cembalostudium fra Nederland. Sin klaverundervisning fikk han bla. hos Ridderveteranen Gunleik Bergrud og senere hos Einar Steen-Nøkleberg. Ulf er en usedvanlig musiker, han ER rett og slett toner i hele kroppen. Gi mannen et klaviatur, en fiolin eller en trestubbe. Det blir uansett musikk. At han har en funksjonshemming, kommer så definitivt i annen rekke. Kanskje er det en funksjonsfordel han har, ettersom han både sanser, ser og hører med fingrene og føttene på orgelpedalene.

.....

Ulf mestrer alle stilarter og er en improvisator uten sidestykke. Han er kjent som en av Norges fremste organister, men er ikke noe dårligere på piano. Det klassiske repertoaret kjenner han ut og inn, men spiller like gjerne jazz, gospel eller folkemusikk. På konserter kan han forbløffe publikum med å akkompagnere seg selv på orgelet mens han spiller fiolin.

Hans interesse for og deltakelse i idrett for synshemmede samt hans unike plass i norsk musikkliv, gjør ham til en verdig mottaker av Erling Stordahls ærespris.

Redaktøren avslutter intervjuet ved å komme tilbake til et spørsmål som jeg også stilte for 6 år siden og som er beslektet med ovennevnte spørsmål, dvs. om det kan innebære en funksjonsfordel å være funksjonshemmet: - Har du noen tanker om hvorvidt blinde utvikler aldersdemens i mindre grad enn oss andre, dvs. at dere må oppøve alle andre sanser på en mer aktiv måte enn oss andre? - Interessant spørsmål, sier han, nå som sist! Etter samtalen med Ulf sitter undertegnede igjen med et klart inntrykk av at det eksisterer en slik positiv sammenheng, i hvert fall for Ulfs vedkommende.

Søndag 20. august var altså den siste «arbeidsdagen» for Ulf i Lovisenberg kirke. Her trakterte han både orgelet og flygelet og fremførte flere stykker sammen med cellisten Jan Clemens Carlsen.

Etterpå var det stor kirkekaffe i menighetshuset med mange fremmøtte og med mange godord til både Ulf og presten vår, Ingrid Elise Wergeland, som også ble takket av denne dagen. De fikk begge hilsener, blomster og gaver. Og Ulf satte seg selvfølgelig ved flygelet og beriket oss nok en gang med vakker musikk.

Anders Smith
Redaktør
(Foto: Privat)

GLIMT FRA LIVET I SOKNET

Menighetstur!

St. Hanshaugen & Fagerborg menigheter inviterer hvert år personer over 65 år på tur. I fjor skulle turen gå til Hamar, med seilas til Lillehammer. Turen måtte avlyses grunnet havari for Skibladner, men turen ble gjennomført i juni i år!

Det var en glad gruppe som ble plukket opp ved Lovisenberg og Fagerborg kirker. – Turen var fullbooket!

(Bilde: Mens vi venter på dessert på Skibladner.)

Hvor turen går neste år er ikke bestemt, men husk å melde deg på i god tid da det er begrenset antall plasser!

Gamle Aker kantori!

Som vi har fortalt om tidligere, har vi endelig fått et eget kirkekor tilknyttet Gamle Aker kirke.

Nå er det rekruttering av nye sangere til kantoret. – Koret synger klassisk kirkemusikk, men også folketonar og mer

moderne klanger. Av og til fremfører koret større verk med orkester og solister, dirigent er Alvide Riiser. – Kan du tenke deg å være med, så ta kontakt: inntak@gamleakerkantori.no

Vi håper å få mange nye sangere!
(Bilde: Banner v Gamle Aker kirke.)

Sommerfest i menigheten!

Fullt hus på soknets sommerfest i menighetshuset i Lovisenberg. Knut Johannes hadde laget quiz, barne- og diakonimedarbeiderne hadde konkurranser og leker for barna, soknepresten stod for grillingen. En flott semesteravslutning!

Restaureringen av Gamle Aker

Etter planen skulle kirken gjenåpnes til jul. Nå melder André Selli, ansvarlig for bygg og anlegg i Kirkelig fellesråd, at gjenåpning utsettes til påske. Kjelleren vil ikke være klar før sommeren, men kirkerommet kan tas i bruk til påske. – Vi gleder oss! (Bilde under fra befaring, fra venstre daglig ledere i soknet Andrine, André, Erlend og Geir fra menighetsrådet.)

DA GAMLE AKER KIRKE SKULLE RIVES

Magnus Brostrup Landstads navn er først og fremst knyttet til salmeboken. På oppdrag fra Kirkedepartementet utgav Landstad en *Kirkesalmebog* i 1869. Den ble senere revidert og gikk så under navnet *Landstads reviderte*. Den var i bruk helt fram til 1985 da den ble avløst av *Norsk Salmebok*. For flere generasjoner kirkegjengere var Landstads rev. ensbetydende med salmeboken.

I sin samtid engasjerte Landstad seg på flere fronter. Han var bl.a. sokneprest i Fredrikshald og Sandar i Vestfold. Han samlet og utgav folkeviser og engasjerte seg i språksaken, dvs. forholdet mellom det danske skriftspråk som var i bruk den gang og norsk målføre. Han beveget seg i miljøer som stod den fremvoksende nynorskbevegelsen nær. I sin *Kirkesalmebog* valgte han å bruke ord og uttrykk fra norsk dagligtale. Det høstet han kritikk for av dem som oppfattet det som både rått og vulgært. På 1840-tallet fikk mange øynene opp for kulturminnene som fantes landet rundt, bautasteiner, gravhauger og middelalderbygninger. Det førte til at «Foreningen til norske Fortidsmindesmærkers Bevaring» ble stiftet i 1844. På denne tiden ble mange stavkirker revet og erstattet av nye bygg. Landstad kastet seg inn i debatten om bevaringen av Nesland kirke i Telemark og den rivningsutsatte Akers gamle kirke i Christiania. Om dette skriver folkeminne-

forskeren Ørnulf Hodne i boken *Kirkevern*, som er sjette bind i en serie med M. B. Landstads skrifter.

Når Landstads mangfoldige produksjon nå blir samlet og

utgitt, gir det mulighet til fornyet beskjeftigelse og forståelse for Landstads virke. Hodne kaster langt på vei nytt lys på Landstads innsats i debatten om å bevaringen av Gamle Aker kirke. I 1840 var kirken i en så falleferdig tilstand at den stod i fare for å bli revet. Grunnen finner vi i de politiske hendelser fra århundret før. Etter den store nordiske krig ville kong Frederik IV løse Danmark-Norges finansielle krise ved å selge kirkebygg. I 1723 ble Aker kirke solgt til fire bønder og kom dermed på private hender. Christianiabiskop Bartholomæus Deichman (far til Carl Deichman som testamenterte sin boksamling til Christiania by, det senere Deichmanske bibliotek) stod for salget. Kirken ble solgt for 800 riksdaler, men i likhet med mange andre kirker forfalt den og stod etter hvert i fare for å bli revet. Arkitekt Heinrich Ernst Schirmers råd var å rive den gamle kirken som ikke ble ansett for å ha noen historisk eller arkitektonisk verdi. Forslaget vekket sterke protester fra historikerne Ludvig Kristensen Daa og P. A. Munch samt Aasmund Olavsson Vinje og Magnus Brostrup Landstad. Landstad skrev et protestdikt, *Suk fra i gamle Akers Kirke*, som han publiserte i *Christiania-Posten* i 1851. Resultatet kjenner vi. Kirken ble restaurert og fikk påbygd tårn, og i 1861 ble gamle Akers Sognekald opprettet. Landstad var imidlertid ikke kun opptatt av kirkebygget, men også det som skjedde i bygget, innenfor murene. Landstad skriver i *Christiania-Posten*, at fra «Kirken, som staaer midt i den myldrende, travle Folkemængde, burde der daglig udgaae en Opfordring til Folket om at samle sit adspredte Sind for Gud, og ikke glemme Himmelen paa Jorden».

Herleik Baklid (red.) *M. B. Landstad Skrifter 6: Ørnulf Hodne Kirkevern*. Novus forlag 2022

Av Morthen Sørli

(Foto: Johan Nordhagen/Oslo Museum)

NÅ TAKKER HUN AV! – INTERVJU MED MENIGHETS- PRESTEN VÅR, INGRID ELISE WERGELAND

Søndag 20. august ble en stor dag i menighetens historie. Da markerte vi avskjed for to trofaste medarbeidere gjennom mange år. Den ene var presten vår gjennom de siste 13 årene, Ingrid Elise Wergeland. Den andre var organisten Ulf Nilsen (se over).

Ingrid Elise begynte hos oss i 2010 og ble formelt innsatt som sogneprest i februar 2011, i halv stilling i Lovisenberg og halv stilling i Gamle Aker. Den gangen dreide det seg om 2 menigheter. Senere er jo de to menighetene slått sammen til én.

Avskjedene ble markert med stor kirkekaffe i menighetshuset i Lovisenberggaten hvor svært mange deltok. Det var sognepresten vår, Roger Jensen, som ledet møtet. Men først hadde både Ingrid Elise og Ulf skjøttet sine kirkelige oppgaver under gudstjenesten i Lovisenberg kirke.

Ja, denne dagen var prekenteksten en av de som Ingrid Elise nesten syntes aller best om, nemlig den om Emmausvandrerne (Lukas 24, 13-35). Dette er en tekst som vanligvis benyttes 2. påskedag, men det er lenge siden den ble lest i Lovisenberg ettersom det ikke har vært gudstjenester der denne dagen i de senere årene. Wikipedia omtaler Emmausvandringen slik:

Forfatteren av *Lukasevangeliet* skriver i dets siste kapittel at Jesus opptrådte overfor to av sine disipler som spaserte fra Jerusalem til Emmaus, noe som er beskrevet som en avstand på 60 *stadia*, hvilket innebærer 10,4 til 12 km avhengig av hvilken definisjon av *stadia* som benyttes. Det skjedde etter korsfestelsen og ved Jesus' gjenoppstandelse. En av disiplene er navngitt som Kleopas i kapittel 18 mens den andre er ikke nevnt ved navn.

Forfatteren av *Lukasevangeliet* plasserer sin fortelling om kvelden for Jesus' gjenoppstandelse. De to disiplene hørte at graven til Jesus ble oppdaget som tom tidligere på denne dagen. De to diskuterte hendelsene for de siste to dagene da en fremmed spurte hva de pratet om. «Men øynene deres ble hindret i å se, så de ikke kjente ham igjen». Han irretesatte dem for å være uforstandige og fortalte fra Det gamle testamente om profetiene om Messias. Da de kom fram til Emmaus inviterte de den fremmede med på kveldsmat, og da han brøt brødet «ble øynene deres åpnet, så de kjente ham igjen. Men han ble usynlig for dem». De løp hastig tilbake til Jerusalem igjen for å fortelle om underet til de andre disiplene

og kom tidsnok til fortelle at Jesus faktisk var i live. Da opptrådte Jesus for dem alle og ga oppdraget om å gå ut og vitne om det som var skjedd. Deretter skiltes han fra dem «og ble tatt opp til himmelen».

Dette er veimetaforen, sa Ingrid Elise: veien til Jerusalem, veien ut i verden, veien til Bibelen. Vi må alle være Emmausvandrere!

Før Ingrid Elise som 55-åring kom til Lovisenberg i 2010, hadde hun studert

flere fag og hatt forskjellige arbeidsforhold: Teologi ved det Teologiske fakultet Universitetet i Oslo, senere filosofi, lederutdanning, gestaltterapi og 17 år i eldreomsorgen (deriblant på St. Hans-hjemmet), prest i Fagerborg, Frogner, Kampen og Domkirken. Etter at hun kom til Lovisenberg, studerte hun også jus «litt på si». Hun betrakter seg selv som «vitebegjærlig»!

Da hun kom til Lovisenberg, følte hun seg godt mottatt. Folk var vennlige og «fornuftige mennesker». Hun fikk et godt samarbeid med de andre prestene. Hun var kjent med at Kirken generelt hadde ord på seg for å ha et dårlig arbeidsmiljø, men opplevde det ikke slik i Lovisenberg/Gamle Aker. Hun mener at mye av forklaringen på dette med dårlig arbeidsmiljø mange steder kommer av uklare ledelsesforhold, det at bispedømmerådene ansetter prestene mens fellesrådene ansetter annet personell.

Mange ganger, i prekenene og ellers, skinte Ingrid Elises litterære interesser i gjennom. Hun var helt fra barnsben av knyttet til Suttung-bevegelsen. Det var hennes foreldre Aslaug Groven Michaelsen og lektor Per Michaelsen som startet dette arbeidet i 1946/47 sammen med Ingrid Elises grandtante Ingeborg Refling Hagen.

Til kirkekaffen den 20. august hadde en av de andre prestene, Ragnhild Koren, laget noen avskjedsvers med melodi fra en liten barnesang til Ingrid Elise, nærmere bestemt 10 i tallet. Redaktøren ber Ingrid Elise plukke ut 3 av disse som hun selv mener best karakteriserer henne selv og hennes forhold til Ulfs orgelmusikk:

Ja, dette er en vise om en kvinne prest som nok ikke alltid var som prester flest. Hun tenkte ei i boksen slik som alle prester må. Og dette skapte motbør, ja det måtte hun forstå!

Ja, hutte tutte tei, da ble det bråk hu hei, og etterpå så ble det ikke greit å være deg!

Lovisenberg er stedet du virket har til sist. Du tenkte nokså sikkert, det skulle bli litt trist. Men Herren lot deg møte en sjelden spillemann, som kunne gi deg toner slik at hjertet kom i brann.

Det ble'kke mere nei, av hutte tutte tei, men hallelu og masse ja, og godt å være deg.

For oppå orgelkrakken der satt en flott person. Ulf Nilsen er en kunstner, en musikalsk tyfon, en sjelden inspirator som vekket Ingrids håp på at no viktig kunne skje i nattverd og i dåp

Det ble'kk mere nei, av hutte tutte tei Men hallelu og masse ja, så godt å være deg!

Takk for ditt gode arbeid hos oss!

Anders Smith
Redaktør

(På foto, venstre side:
Virve Tynnemark, Ingrid Elise,
Ragnhild Koren og Sylvi B. Panjwani)

Liker du å være ute? Turer i skog og mark, lære noe nytt, lek og moro?

Bli speider du også! Vi møtes hver torsdag kl. 18.00-19.30 i Markus menighetshus på St. Hanshaugen, i Schwensensgate 15. Alle fra 2. klasse og eldre er velkommen!

Noe for deg? Kom innom og se selv!
oslo32.kmspeider.no

KFUK-KFUM
SPEIDERNE

Kandidater til menighetsrådsvalg

1. Inger Klevstrand (f. 1949, pensjonist)

Vil arbeide for at det er høyt under taket i menigheten. At det skal være trygt å luften alle slags synspunkter, uten sanksjoner – at vi tør å si hva vi mener. Jeg vil arbeide for et fellesskap hvor vi både kan snakke høyt og hvor det samtidig er trygt å være. – I et slikt miljø blir vi glade for å møte hverandre og vi har glede av hverandre.

2. Trygve Riiser Gundersen (f. 1970, forlagsredaktør og forfatter)

Vil arbeide for å styrke gudstjenestelivet i sognet. Gjenndyrke Gamle Akers særpreg både som gudstjenestekirke og kulturarena i Oslo. Arbeide for en åpen kirke – både i bokstavelig og overført betydning. (Tidligere medlem av rådet.)

3. Knut Johannes Erstad (1962, saksbehandler i Fagforbundet)

Vil arbeide for en på alle måter åpen kirke, og samtidig styrke bevisstheten i lokalmiljøet om både menigheten og våre kirkebygg. Ønsket er at flere får oppleve kirken som et godt sted å være, som et fristed fra en hektisk og travel hverdag. – Budskapet ligger både i stillheten og i fellesskapet. (Tidligere medlem av rådet.)

4. Inger Synnøve Barth (f. 1968, lektor og journalist)

Vil arbeide for både tradisjon og endring: Å romme historiske, men levende kirkerom, i et Nå som gir håp for fremtiden. Viktig her er: Diakonalt arbeid og sjele(om)sorg, undringscafe og fellesskap, samtalested for tro, tanke og erfaring, foredrag og debatter i en omskiftelig virkelighet. Satsning på kunst, kultur – og kontemplasjon, et samlingssted for moderne pilgrimer.

5. Aksel Fartein Sørli (f. 2002, student og kirketjener)

Hovedpunktet mitt er at soknet skal være et åpent og inkluderende sted. Dette gjelder uavhengig av alder, men også uavhengig av

de ulike veiene man har vandret for å komme dit man er i dag. Spesielt viktig er det å videreføre støtte til LHBTQ+. Jeg vil arbeide for at soknet skal fortsette å være et sted hvor man kan spre kristen tro og kultur, gjennom gudstjenester, konserter og møter, og hvor man har muligheten til å treffe andre som har samme interesse som deg.

6. Steffen Moen (f. 1972, enhetsleder strategiutvikling i Fagforbundet)

Jeg er opptatt av å engasjere meg i lokalmiljøet der jeg bor, og ønsker at kirken vår skal være en åpen, samlende og inkluderende folkekirke som holder verdier som likeverd og respekt for alle høyt. Det at kirken klarer å tilpasse seg den moderne tidsalderen vi lever i uten å miste kirkens kjernebudskap, mener jeg er viktig for å tenke nytt og for å finne måter å formidle tro og verdier på i dagens samfunn.

7. Trude Margrethe Rygh (f. 1974, kirketjener)

8. Ragnhild Kongsvoll (f. 1983, teamleder Gjensidige Forsikring)

Eg ønsker at kirka skal vere eit opent og trygt fellesskap, der vi rommar mangfaldet. Eg håper å kunne bidra til at fleire får oppdage kirkerommet, som ein god plass å vere. Særleg i byen kan opne og tilgjengelige kirkerom vere eit viktig bidrag til lokalmiljøet. Eg vil jobbe for at musikken er ein viktig del av aktiviteten i soknet, både i gudstjenestene og i konsertar og andre kulturarrangement.

9. Ragnhild Trondrud (f. 1962, saksbehandler)

10. Erlend Sommer Landsend (f. 1979, lege og forsker)

Vil arbeide for formidling av det kristne budskap til mennesker i menigheten som vanligvis har liten kontakt med kirken. For å øke kirkens synlighet, involvering og tilgjengelighet i ulike deler av samfunnslivet. For samhold på tvers av ulikheter, inkludert økumenisk samarbeid, og for tilbud til barn og unge. (Tidligere medlem av rådet.)

For mer informasjon om valget og for å forhåndsstemme digitalt: www.kirken.no/sthans/

For informasjon om våre arrangementer, lese søndagens preken hjemme på skjerm, se vår hjemmeside: www.kirken.no/sthans/

St. Hanshaugen sokn, Akersbakken 30, 0172 Oslo. post.sthans.oslo@kirken.no

Redaksjonen for nyhetsbrevet består av:

Anders Smith (red.) og Roger Jensen.

Alle bilder ©RJ om ikke annet er anført.

